

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1978. július 25.)

a fogorvosi oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről, illetve a szolgáltatásnyújtás és a letelepedés szabadsága eredményes gyakorlását elősegítő intézkedésekről

(78/686/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 49., 57., 66. és 235. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel a Szerződés alapján az átmeneti időszak végétől tilos az állampolgárságon alapuló hátrányosan megkülönböztető elbánás a letelepedéssel és a szolgáltatásnyújtással kapcsolatban; mivel az állampolgárságon alapuló egyenlő elbánás elve különösen vonatkozik a fogorvosi hivatás gyakorlásához szükséges bármilyen engedély megadására, illetve a szakmai szervezetekben vagy testületekben történő bejegyzésre vagy tagságra;

mivel azonban a fogorvosi tevékenységgel kapcsolatos letelepedés és szolgáltatásnyújtás szabadsága eredményes gyakorlásának elősegítése érdekében szükségesnek bizonyul egyes rendelkezések bevezetése;

mivel a Szerződés alapján a tagállamok nem nyújthatnak olyan támogatásokat, amelyek torzíthatják a letelepedés feltételeit;

mivel a Szerződés 57. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy irányelveket kell elfogadni az oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerése céljából; mivel ennek az irányelvnek a célja a fogorvosi oklevelek, bizonyítványok és képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok elismerése, amelyek alapján fogorvosi tevékenységeket lehet megkezdeni és folytatni, továbbá az irányelv célja a fogszakorvosi oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerése;

mivel a fogszakorvosok képzésével kapcsolatban ajánlatos a képesítések kölcsönös elismerése, ha ezek a képesítések – noha nem feltételei a gyakorló fogszakorvosi tevékenységek megkezdésének – a szakorvosi cím használatának a feltételei;

mivel tekintettel a tagállamok közötti jelenlegi különbségekre a fogászati szakosodások számát és az ilyen szakosodásokhoz szükséges képzések típusát vagy időtartamát illetően, összehangoló rendelkezéseket kell hozni, hogy a tagállamok előrehaladhassanak az oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerésében; mivel ilyen összehangolást már létrehozott a fogorvosok tevékenységére vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésben megállapított rendelkezések összehangolásáról szóló, 1978. augusztus 25-i 78/687/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾;

⁽¹⁾ HL C 101., 1970.8.4., 19. o.

⁽²⁾ HL C 36., 1970.3.28., 17. o.

⁽³⁾ HL L 233., 1978.8.24., 10. o.

mivel a fent említett összehangolás célja nem a tagállamok fogszakorvosok képzésére vonatkozó összes rendelkezésének a harmonizációja volt, de tovább kell lépni azon fogszakorvosi oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerése terén, amelyek nem közösek az összes tagállamban anélkül azonban, hogy ez kizárná ezen a területen a későbbi harmonizáció lehetőségét; mivel azonban a fogszakorvosi oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerését azokra a tagállamokra kell korlátozni, amelyekben ismert az ilyen szakosodás;

mivel a tudományos címek használata tekintetében az ilyen címek használatát csak a származási tagállam nyelvén vagy annak a tagállamnak a nyelvén kell engedélyezni, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, hiszen az oklevelek kölcsönös elismeréséről szóló irányelvben foglaltak nem szükségszerűen jelentik azt, hogy az ilyen oklevelek által lefedett képzések egyenértékűek lennének;

mivel az ezen irányelv nemzeti hatóságok által történő alkalmazásának elősegítése érdekében a tagállamok előírhatják, hogy annak a személynek, aki megfelel az irányelv által előírt képzési követelményeknek, a képzésről szóló bizonyítvány mellett a származási országa, illetve annak az országnak, ahonnan érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatóságától származó igazolást kell benyújtania, amely igazolja, hogy az adott képzési bizonyítvány ezen irányelv hatálya alá tartozik;

mivel a szolgáltatásnyújtás esetében a szakmai szervezetben vagy testületben történő bejegyeztetés vagy tagság követelménye, tekintettel arra, hogy ez a befogadó országban helyhez kötött és állandó jellegű tevékenységgel kapcsolatos, a szolgáltatást nyújtani kívánó személy számára tevékenységének átmeneti jellege miatt kétségtől akadályt jelentene; mivel e követelményt ezért el kell törölni; mivel azonban ebben az esetben ellenőrizni kell a szakmai szabályok betartását, s ez a szakmai szervezeteknek vagy testületek feladata; mivel e célból a Szerződés 62. cikke alapján rendelkezni kell arról, hogy az érintett személy számára előírhasák, hogy az általa nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos adatokat szolgáltatasson a befogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai számára;

mivel tekintettel a megfelelő jellem és jó hírnév követelményére, különbséget kell tenni a szakmai tevékenység megkezdésével, illetve folytatásával kapcsolatos követelmények között;

mivel, ami az alkalmazottként tevékenykedő fogorvosokat illeti, a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szó-

ló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ nem állapít meg a megfelelő jellemre és jó hírnévre, a hivatás gyakorlására vagy az érintett szakterületekhez tartozó megnevezések használatára vonatkozó különleges rendelkezéseket; mivel a tagállamok megítélése alapján ezek a szabályok mind az alkalmazottként, mind az önállóan tevékenykedő személyekre alkalmazandók vagy alkalmazhatók; mivel a fogorvosi tevékenység minden tagállamban fogorvosi oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megszerzéséhez van vagy lesz kötve; mivel az ilyen tevékenységeket a fogorvosok szakmai karrierjük során alkalmazottként, önállóan, illetve mindkét minőségükben gyakorolják; mivel ezen irányelv kiterjesztése szükségesnek tűnik az alkalmazott fogorvosokra is, hogy e szakemberek Közösségen belüli szabad mozgását a lehető legnagyobb mértékben ösztönözzék;

mivel Olaszországban a fogorvosi szakmát még nem szervezték meg; mivel ezért Olaszországnak egy kiegészítő határidőt kell adni a más tagállamokban megszerzett fogorvosi oklevelek elismeréséhez;

mivel továbbá ez azt jelenti, hogy az Olaszországban megszerzett orvosi oklevél birtokosai nem szerezhettek az ezen irányelv 19. cikkében foglalt feltételeknek megfelelő bizonyítványt;

mivel ilyen körülmények között késleltetni kell egyrészt Olaszországnak azt a kötelezettségét, hogy elismerje a többi tagállamban szerzett okleveleket, másrészt a többi tagállam azon kötelezettségét, hogy elismerje az Olaszországban megszerzett okleveleket a 19. cikkben foglaltak szerint,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

HATÁLY

1. cikk

Ezen irányelv hatálya a 78/687/EGK irányelv 5. cikkében meghatározott, a következő címek alapján folytatott fogorvosi tevékenységekre terjed ki:

– Németországban:
Zahnarzt,

⁽¹⁾ HL L 257., 1968.10.19., 2. o.

- Belgiumban:
licencié en science dentaire/licentiaat in de tandheelkunde,
- Dániában:
tandlæge,
- Franciaországban:
chirurgien-dentiste,
- Írországban:
dentist, dental practitioner vagy dental surgeon,
- Olaszországban:
az oklevél, amelynek elnevezéséről Olaszország a tagállamokat és a Bizottságot a 24. cikk (1) bekezdésében megállapított határidőn belül értesíti,
- Luxemburgban:
médecin-dentiste,
- Hollandiában:
tandarts,
- Nagy-Britanniában:
dentist, dental practitioner vagy dental surgeon.

II. FEJEZET

FOGORVOSI OKLEVELEK, BIZONYÍTVÁNYOK ÉS A KÉPESÍTÉS MEGSZERZÉSÉRŐL SZÓLÓ EGYÉB TANÚSÍTVÁNYOK

2. cikk

A tagállamok elismerik egy másik tagállam által a 78/687/EGK irányelv 1. cikkének megfelelően és a 3. cikkben található felsorolásban szereplő, a tagállamok állampolgárainak odaítélt fogorvosi okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat azáltal, hogy a fogorvosi tevékenység megkezdése és folytatása tekintetében ugyanolyan hatályúnak tekintik ezeket a képesítéseket, mint azokat, amelyeket saját maguk ítélnék oda.

3. cikk

A 2. cikkben említett oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok az alábbiak:

a) Németországban:

1. „Zeugnis über die zahnärztliche Staatsprüfung” (fogorvosi állami vizsgabizonyítvány), amit a hatáskörrel rendelkező hatóságok ítélnék oda;

2. a Német Szövetségi Köztársaság hatáskörrel rendelkező hatóságaitól származó bizonyítványok, amelyek igazolják, hogy a Német Demokratikus Köztársaság hatáskörrel rendelkező hatóságai által 1945. május 8. után odaítélt oklevelek az 1. pontban felsoroltakkal egyenértékűnek minősülnek;

b) Belgiumban:

„diplôme légal de licencié en science dentaire/wettelijk diploma van licentiaat in de tandheelkunde” (fogorvosi egyetemi oklevél), amit az egyetemi orvosi karok, a Központi Vizsgabizottság vagy az állami vizsgabizottságok adnak meg;

c) Dániában:

„bevis for tandlægeeksamen (kandidateksamen)” (fogorvosi vizsgabizonyítvány), amit a fogorvosi képzést nyújtó iskolák adtak ki a „Sundhedsstyrelsen” (Állami Egészségügyi Bizottság) igazolásával együtt, amely tanúsítja, hogy tulajdonosa az előírt időn keresztül asszisztensként dolgozott;

d) Franciaországban:

1. „diplôme d'État de chirurgien-dentiste” (szájsebészeti állami oklevél), amit 1973-ig az egyetemi orvostudományi karok vagy az egyetemi közös orvostudományi és gyógyszerészeti karok ítélték oda;
2. „diplôme d'État de docteur en chirurgie dentaire” (szájsebészorvosi állami oklevél), amit az egyetemek ítélnék oda;

e) Írországban:

az alábbi oklevelek:

- Bachelor in Dental Science (B. Dent. Sc),
- Bachelor of Dental Surgery (BDS), vagy
- Licentiate in Dental Surgery (LDS),

amelyeket az egyetemek vagy a Royal College of Surgeon ítélnék oda Írországban;

f) Olaszországban:

az oklevél, amelynek elnevezéséről Olaszország a tagállamokat és a Bizottságot a 24. cikk (1) bekezdésében megállapított határidőn belül értesíti;

g) Luxemburgban:

„diplôme d'État de docteur en médecine dentaire” (fogorvosi állami oklevél), amit az Állami Vizsgabizottság ítélt oda;

h) Hollandiában:

„universitair getuigschrift vagy een met goed gevolg afgelegd tanartsexamen” (sikeres szájsebészorvosi vizsgát igazoló egyetemi bizonyítvány);

i) Nagy-Britanniában:

az alábbi oklevelek:

- Bachelor of Dental Surgery (BDS vagy B. Ch. D), vagy
- Licentiate in Dental Surgery (LDS),

amelyeket az egyetemek vagy a „Royal College” adnak ki.

– Hollandiában:

„getuigschrift van enkenning en inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister” (az illető személy hivatalos elismerését és a szakorvosok nyilvántartásában fogszabályozó orvosként történő bejegyzését tanúsító bizonyítvány), amit a „Specialisten-Registriercommissie (SRC)” (Szakorvosok Nyilvántartási Bizottsága) ítél oda,

– Nagy-Britanniában:

„certificate of completion of specialist training in orthodontics” (a fogszabályozási szakképzés elvégzését tanúsító bizonyítvány), amit az erre a célra hatáskörrel felruházott hatóság ítél oda.

III. FEJEZET

KÉT VAGY TÖBB TAGÁLLAMBAN KÖZÖS FOGSZAKORVOSI OKLEVELEK, BIZONYÍTVÁNYOK ÉS A KÉPESÍTÉS MEGSZERZÉSÉRŐL SZÓLÓ EGYÉB TANÚSÍTVÁNYOK

4. cikk

Minden tagállam, amely ezen a területen törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedéssel megállapított rendelkezéseket hoz, elismeri egy másik tagállam által a 78/687/EGK irányelv 2. és 3. cikkének megfelelően és az 5. cikkben található felsorolás szerint a tagállamok állampolgárainak odaítélt fogszabályozásra és szájsebészetre szakosodott fogorvosi okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat azáltal, hogy az ilyen képesítéseket a területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint azokat, amelyeket saját maga ítél oda.

5. cikk

A 4. cikkben említett oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok az alábbiak:

1. Fogszabályozás:

– Németországban:

„fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie” (fogszabályozó fogszakorvosi bizonyítvány), amit a „Landeszahnärztekammern” (a Fogorvosok Tartományi Kamarája) ítél oda,

– Dániában:

„bevis for tilladelse til at betegne sig som special-tandlæge i ortodonti” (a fogszabályozásra szakosodott fogorvosi cím használatára jogosító bizonyítvány), amit a „Sundhedsstyrelsen” (Állami Egészségügyi Bizottság) ítél oda,

– Franciaországban:

„le titre de spécialiste en orthodontie” (fogszabályozó szakorvosi cím), amit az erre a célra hatáskörrel felruházott hatóság ítél oda,

– Írországban:

„certificate of specialist dentist in orthodontics” (fogszabályozó fogszakorvosi bizonyítvány), amit a hatáskörrel rendelkező miniszter által erre a célra hatáskörrel felruházott hatóság ítél oda,

2. Szájsebészet:

– Németországban:

„fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie” (szájsebész fogszakorvosi bizonyítvány), amit a „Landeszahnärztekammern” (Fogorvosok Tartományi Kamarája) ítél oda,

– Dániában:

„bevis for tilladelse til at betegne sig som special-tandlæge i hospitalsodontologi” (kórházi szájsebészetre szakosodott fogorvosi cím használatára jogosító bizonyítvány), amit a „Sundhedsstyrelsen” (Állami Egészségügyi Bizottság) ítél oda,

– Írországban:

„certificate of specialist dentist in oral surgery” (szájsebész fogszakorvosi bizonyítvány), amit a hatáskörrel rendelkező miniszter által erre a célra hatáskörrel felruházott hatóság ítél oda,

– Hollandiában:

„getuigschrift van enkenning en inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister” (az illető személy hivatalos elismerését és a szakorvosok nyilvántartásában szájsebész-ként történő bejegyzését tanúsító bizonyítvány), amit a „Specialisten-Registriercommissie (SRC)” (Szakorvosok Nyilvántartási Bizottsága) ítél oda,

– Nagy-Britanniában:

„certificate of completion of specialist training in oral surgery” (bizonyítvány a szájsebészeti szakképzés elvégzéséről), amit az erre a célra hatáskörrel felruházott hatóság ítél oda.

6. cikk

(1) A befogadó tagállam kötelezővé teheti a tagállamok azon állampolgárai részére, akik a származási tagállamban vagy abban

a tagállamban, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, nem adományozható fogszakorvosi okleveleket, bizonyítványokat vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat kívánnak megszerezni, hogy megfeleljenek a fogszakorvosi képesítésre vonatkozóan a befogadó tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseiben megállapított képzési feltételeknek.

(2) A befogadó tagállam azonban részben vagy egészben figyelembe veszi az (1) bekezdésben említett állampolgárok által teljesített olyan képzési időszakot, amelyet a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatósága oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány odaítélésével igazolt feltéve, hogy az ilyen képzési időszakok megfelelnek azoknak, amelyet a befogadó tagállam a szóban forgó szakképzés esetében előír.

(3) Miután a befogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai vagy testületei a benyújtott oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány alapján ellenőrizték az érintett személy szakképzésének tartalmát és időtartamát, tájékoztatják őt az előírt további képzési időszakról és annak területeiről.

IV. FEJEZET

SZERZETT JOGOK

7. cikk

(1) A tagállamok elegendő bizonyítékként ismerik el a más tagállamok által kiadott, a 78/687/EGK irányelv végrehajtása előtt kezdődött képzést igazoló okleveleket, bizonyítványokat vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat egy tagállam állampolgárai esetében, akiknek fogorvosi oklevelük, bizonyítványuk vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványuk nem felel meg a minimális képzésnek a 78/687/EGK irányelv 1. cikkében megállapított követelményeinek, ha a fenti dokumentumokat egy igazolás kíséri, amely szerint az említett állampolgár az igazolás kiadását megelőző öt év során legalább három egymást követő évben ténylegesen és jogszerűen gyakorolta az adott tevékenységet.

(2) A tagállamok elegendő bizonyítékként ismerik el a más tagállamok által kiadott, a 78/687/EGK irányelv végrehajtása előtt kezdődött képzést igazoló fogszakorvosi okleveleket, bizonyítványokat vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat egy tagállam állampolgárai esetében, akiknek fogszakorvosi oklevelük, bizonyítványuk vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványuk nem felel meg a minimális képzésnek a 78/687/EGK irányelv 2. és 3. cikkében megállapított követelményeinek. A befogadó tagállam előírhatja, hogy a fogszakorvosi oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok mellé annak a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan a szakorvos érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatóságai vagy testületei adjanak ki egy igazolást,

amely tanúsítja, hogy birtokosa kétszer annyi ideig gyakorolta a szóban forgó tevékenységeket, mint amennyi a származási tagállamban vagy abban a tagállamban, ahonnan érkezett, biztosított szakképzés időtartama és a képzés idejével kapcsolatban a 78/687/EGK irányelvben előírt minimumkövetelmény különbsége, ha ezek az oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok által lefedett képzési időtartamok nem egyeznek meg a 78/687/EGK irányelv 2. cikkében megállapított minimális képzési időtartammal.

Ha azonban ennek az irányelvnek a végrehajtása előtt a befogadó tagállam a 78/687/EGK irányelv 2. cikkében említettől rövidebb minimális képzési időt ír elő, az első albekezdésben említett különbség csak a tagállam által megállapított minimális képzési idő vonatkozásában határozható meg.

V. FEJEZET

A TUDOMÁNYOS CÍMEK HASZNÁLATA

8. cikk

(1) A 7. cikk sérelme nélkül, a befogadó tagállamok biztosítják, hogy ha egy tagállam állampolgára megfelel a 2., 4., 7. és 19. cikkben megállapított feltételeknek, jogosult a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan érkezett, a nyelven használni az illető állam törvényes tudományos címeit vagy – ahol az alkalmazható – azok rövidítéseit, amennyiben ezek nem azonosak a szakmai címmel. A befogadó tagállamok előírhatják, hogy a cím után fel kell tüntetni a címet odaítélő intézmény vagy vizsgálóbizottság nevét és székhelyét.

(2) Ha a származási tagállamban vagy abban a tagállamban, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, használt tudományos cím a befogadó tagállamban összetéveszthető egy olyan címmel, amely abban a tagállamban olyan kiegészítő képzést tesz kötelezővé, amelyet az érintett személy nem végzett el, a befogadó tagállam előírhatja, hogy az illető személy a befogadó tagállam által meghatározott megfelelő formában használja a származási tagállamban vagy abban a tagállamban, ahonnan érkezett, alkalmazott címet.

VI. FEJEZET

A FOGORVOSI TEVÉKENYSÉGGEL KAPCSOLATOS LETELEPEDÉS ÉS SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS SZABADSÁGÁNAK EREDMÉNYES GYAKORLÁSÁT ELŐSEGÍTŐ RENDELKEZÉSEK

A. Kifejezetten a letelepedés szabadságával kapcsolatos rendelkezések

9. cikk

(1) Az a befogadó tagállam, amely állampolgárai számára a megfelelő jellem és jó hírnév tanúsítását teszi kötelezővé, az 1.

cikkben említett tevékenységek gyakorlásának megkezdésekor, más tagállamok állampolgárai vonatkozásában elegendő bizonyítékként fogadja el a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatósága által kiadott igazolást, amely tanúsítja, hogy az illető megfelel a tagállamnak a tevékenység megkezdéséhez előírt megfelelő jellemre és jó hírnévre vonatkozó követelményeknek.

(2) Ha a származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, nem írja elő a megfelelő jellem és jó hírnév tanúsítását azoktól a személyektől, akik az adott tevékenységet első alkalommal kívánják gyakorolni, a befogadó tagállam előírhatja a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak az állampolgárai számára, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, hatósági erkölcsi bizonyítvány vagy ennek hiányában a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatósága által kibocsátott egyenértékű dokumentum benyújtását.

(3) Ha a befogadó tagállamnak részletes tudomása van valamilyen súlyos eset előfordulásáról, amely a területén kívül még azelőtt történt, hogy az érintett személy az adott tagállamban letelepedett volna, és ez az eset befolyásolhatja az adott tevékenységnek a területén belüli megkezdését, tájékoztathatja erről a származási tagállamot vagy azt a tagállamot, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

A származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, megvizsgálja a tények valóságát. Hatóságai eldöntik, hogy milyen jellegű és terjedelmű vizsgálatot folytatnak, és tájékoztatják a befogadó tagállamot az ennek következtében az általuk kiadott igazolásokkal vagy dokumentumokkal kapcsolatban szükséges eljárásokról.

(4) A tagállamok biztosítják a továbbított információk bizalmas kezelését.

10. cikk

(1) Ha egy befogadó tagállamban olyan törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésben megállapított rendelkezések vannak hatályban, amelyeknek a megfelelő jellemre és jó hírnévre vonatkozóan megállapított követelményei fegyelmi eljárásról rendelkeznek az 1. cikkben említett tevékenységek során elkövetett súlyos szakmai visszaélés vagy bűncselekmény elkövetése miatti elítélés esetére, a származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, továbbít a befogadó tagállamnak minden szükséges információt az érintett személlyel kapcsolatos minden szakmai vagy közigazgatási jellegű intézkedésről vagy lefolytatott fegyelmi eljárásról, illetve a számára kiszabott büntetésekről, amikor foglalkozását a származási tagállamban vagy abban a tagállamban gyakorolta, ahonnan érkezett.

(2) Ha a befogadó tagállamnak részletes tudomása van valamilyen súlyos eset előfordulásáról, amely területén kívül még

azelőtt történt, hogy az érintett személy az adott tagállamban letelepedett volna, és ez befolyásolhatja az adott tevékenységnek a területén belüli folytatását, tájékoztathatja a származási tagállamot vagy azt a tagállamot, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

A származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, megvizsgálja a tények valóságát, amennyiben azok befolyásolhatják az adott tevékenységnek a tagállam területén belüli folytatását. Hatóságai eldöntik, hogy milyen jellegű és terjedelmű vizsgálatot folytatnak, és tájékoztatják a befogadó tagállamot az ennek következtében az (1) bekezdésnek megfelelően továbbított információval kapcsolatos intézkedéseikről.

(3) A tagállamok biztosítják a továbbított információk bizalmas kezelését.

11. cikk

Ha egy befogadó tagállam előírja a saját állampolgárai számára, hogy bármilyen, az 1. cikkben említett tevékenységet csak a fizikai és mentális egészségről szóló igazolás birtokában lehet megkezdni vagy folytatni, az illető tagállam elfogadja ennek bizonyítékeként a származási tagállamban vagy abban a tagállamban, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, előírt dokumentum bemutatását.

Ha a származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, nem támaszt ilyen jellegű követelményeket azokkal szemben, akik a szóban forgó tevékenységet kívánják megkezdni vagy gyakorolni, a befogadó tagállam elfogadja az ilyen állampolgároktól az illető állam hatáskörrel rendelkező hatóságainak a befogadó tagállamban kibocsátottal egyenértékű igazolását.

12. cikk

A 9., 10. és 11. cikk alapján kiállított dokumentumok a benyújtásukkor nem lehetnek három hónapnál régebbiek.

13. cikk

(1) A 9., 10. és 11. cikk alapján az 1. cikkben említett tevékenységek megkezdésében érintett személlyel kapcsolatos engedélyezési eljárást a lehető leghamarabb, de legfeljebb a vele kapcsolatos dokumentumok benyújtását követő három hónapon belül be kell fejezni, az eljárás befejezését esetlegesen követő fellebbezési eljárás sérelme nélkül.

(2) A 9. cikk (3) bekezdésében és a 10. cikk (2) bekezdésében említett esetekben a felülvizsgálat iránti kérelemnek halasztó hatálya van az (1) bekezdésben megállapított időszakra.

A megkeresett tagállamnak három hónapon belül választ kell adnia.

A válasz kézhezvételekor vagy az időtartam lejártakor a befogadó tagállam folytatja az (1) bekezdésben említett eljárást.

14. cikk

Ha a befogadó tagállam előírja saját állampolgárai számára, hogy bármilyen, az 1. cikkben említett tevékenységet csak eskü vagy ünnepélyes nyilatkozat letétele után lehet megkezdeni vagy folytatni, azonban más tagállamok állampolgárai nem tehetnek ilyen esküt vagy nyilatkozatot, az illető tagállamnak gondoskodnia kell róla, hogy ezzel egyenértékű eskü- vagy nyilatkozatformát ajánljon fel az érintett személynek.

B. Kifejezetten a szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos rendelkezések

15. cikk

(1) Ha egy tagállam kötelezővé teszi saját állampolgárai számára, hogy bármilyen, az 1. cikkben említett tevékenységet csak szakmai szervezet vagy testület engedélyével, illetve tagsága vagy bejegyzése mellett lehet megkezdeni vagy gyakorolni, az illető tagállam a szolgáltatások nyújtása tekintetében felmenti e kötelezettség alól más tagállamok állampolgárait.

Az érintett személy ugyanolyan jogokkal és kötelezettségekkel nyújthat szolgáltatást, mint a befogadó tagállam állampolgárai; különösen a tagállamban érvényes szakmai és igazgatási jellegű szabályok vonatkoznak rá.

E célból és a (2) bekezdésben említett nyújtandó szolgáltatásokkal kapcsolatos nyilatkozaton felül a tagállamok annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a területükön érvényes szakmai magatartással kapcsolatos rendelkezések végrehajtását, előírhatják az érintett személynek egy szakmai szervezetben vagy testületben történő automatikus átmeneti bejegyzését vagy formális tagságát, vagy egy másik lehetőségként egy nyilvántartásba történő bejegyzését feltéve, ha az ilyen bejegyzés nem késlelteti és semmilyen módon nem bonyolítja a szolgáltatás nyújtását, illetve nem ró további költségeket a szolgáltatásokat nyújtó személyre.

Ha egy befogadó tagállam a második albekezdés alapján rendelkezéseket fogad el, vagy olyan tények jutnak a tudomására, amelyek ellentétben állnak ezekkel a rendelkezésekkel, haladéktalanul tájékoztatja az érintett személy letelepedése szerinti tagállamot.

(2) A befogadó tagállam kötelezővé teheti az érintett személy számára, hogy a szolgáltatásnyújtással kapcsolatban előzetes nyilatkozatot tegyen a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál, ha a szolgáltatásnyújtás a tagállam területén történő ideiglenes tartózkodással jár együtt.

Sürgős esetekben ezt a nyilatkozatot a szolgáltatásnyújtás után a lehető leghamarabb meg kell tenni.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alapján a befogadó tagállam kötelezővé teheti az érintett személy számára egy vagy több dokumentum benyújtását a következő adatokkal:

- a (2) bekezdésben említett nyilatkozat,
- igazolás arról, hogy az érintett személy törvényesen végzi az adott tevékenységeket a letelepedése szerinti tagállamban,
- igazolás arról, hogy az érintett személy az adott, az irányelvben említett és a szolgáltatásnyújtáshoz megfelelő egy vagy több oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy a képesítések megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvánnyal rendelkezik.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott okirat vagy okiratok a benyújtásukkor nem lehetnek 12 hónapnál régebbiek.

(5) Ha a tagállam egyik állampolgárát vagy egy másik tagállam állampolgárát, aki a területén letelepedett, átmenetileg vagy véglegesen, részben vagy egészben megfosztja attól a jogtól, hogy bármilyen, az 1. cikkben említett tevékenységet folytasson, ennek megfelelően gondoskodnia kell arról, hogy átmenetileg vagy véglegesen visszavonja a (3) bekezdés második francia bekezdésében említett igazolást.

16. cikk

Ha a befogadó tagállamban a társadalombiztosítási rendszer keretében biztosított személyeknek nyújtott szolgáltatással kapcsolatban a biztosító intézményekkel való elszámoláshoz kötelező az adott társadalombiztosítási intézménynél történő bejegyzés, az illető tagállam felmenti a más tagállam területén letelepedett, egyéb tagállamok állampolgárait abban az esetben, ha a szolgáltatás nyújtásához az érintett személynek utaznia kell.

Az érintett személy utazásával járó szolgáltatások nyújtása esetében a befogadó tagállam előírhatja számára, hogy előre, illetve sürgős esetben utólag tájékoztassa ezt a testületet a nyújtott szolgáltatásokról.

C. A letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatos közös rendelkezések

17. cikk

(1) Ha egy befogadó tagállamban az 1. cikkben említett tevékenységgel kapcsolatos szakmai megnevezések használata szabályokhoz kötött, más tagállamok olyan állampolgárának, aki eleget tesz a 2. cikkben, a 7. cikk (1) bekezdésében és a 19. cikkben megállapított feltételeknek, a befogadó tagállamnak azt a szakmai megnevezését kell használnia, amely abban az államban megfelel az általa teljesített képesítési feltételeknek, és a rövidített megnevezést kell használnia.

(2) Az (1) bekezdés szakmai megnevezések használatáról szóló rendelkezései azokra a fogszakorvosokra is vonatkoznak, akik eleget tesznek a 4. cikkben, illetve a 7. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételeknek.

18. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az érintett személyek megkapják a szükséges tájékoztatást a befogadó tagállam egészségügyi és társadalombiztosítási jogszabályairól, illetve ahol alkalmazható, szakmai etikai szabályairól.

E célból a tagállamok tájékoztatási központokat hozhatnak létre, amelyektől az érintettek megszerezhetik a szükséges információkat. Letelepedés esetén a befogadó tagállamok kötelezővé tehetik az érintettek számára e központok felkeresését.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett központokat az általuk erre a célra a 24. cikk (1) bekezdésében megállapított határidőn belül kijelölt, hatáskörrel rendelkező hatóságakon és testületeiken belül is létrehozhatják.

(3) A tagállamok ellenőrzik, hogy ahol szükséges, az érintett személyek saját és betegek érdekében megszerezték-e a szakmájuknak a befogadó tagállam területén történő gyakorlásához szükséges nyelvtudást.

VII. FEJEZET

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK OLASZORSZÁG KÜLÖNLEGES HELYZETÉRŐL

19. cikk

Attól az időponttól, amikor Olaszország meghozza az ennek az irányelvnek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket, az ezen irányelv 1. cikkében említett tevékenységek végzéséhez a tagállamok elismerik azokat az orvosi okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amelyeket Olaszországban ítéltek oda azoknak a személyeknek, akik orvosi egyetemi képzésüket ennek az irányelvnek a közzététele után 18 hónapnál nem később kezdték meg, ha ezeket az okiratokat egy, a hatáskörrel rendelkező olasz hatóságok által kiadott igazolás kíséri, amely szerint az említett állampolgárok az igazolás kiadását megelőző öt év során legalább három egymást követő évben ténylegesen, jogszerűen és főtevékenységként gyakorolták Olaszországban a 78/687/EGK irányelv 5. cikkében említett tevékenységet, illetve ha az igazolás tanúsítja azt, hogy ezeknek a személyeknek ugyanolyan feltételek mellett engedélyezték az említett tevékenységek végzését, mint az ezen irányelv 3. cikke f) pontjában említett oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvánnyal rendelkezőknek.

Az első albekezdésben említett hároméves gyakorlat követelménye nem vonatkozik azokra a személyekre, akik legalább három tanulmányi évet sikeresen befejeztek, ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok igazolják, hogy ez egyenértékű a 78/687/EGK irányelv 1. cikkében említett képzéssel.

VIII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

20. cikk

Azok a tagállamok, amelyek kötelezővé teszik állampolgáraik számára, hogy előzetes képzésben vegyenek részt annak érdekében, hogy a társadalombiztosítási rendszer keretén belül működő fogorvosi kinevezésekre sor kerülhessen, ugyanezt az ezen irányelv kihirdetésétől számított nyolcéves időtartamra kötelezővé tehetik a többi tagállam állampolgárai számára is. A képzés időtartama azonban nem haladhatja meg a hat hónapot.

21. cikk

Kétség esetén a befogadó tagállam előírhatja, hogy a másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai igazolják az illető tagállamban kiadott, és a II., III., és IV. fejezetben említett oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok hitelességét és azt a tényt is, hogy az érintett személy eleget tett a 78/687/EGK irányelvben megállapított képzési követelményeknek.

22. cikk

A 24. cikk (1) bekezdésében megállapított határidőn belül a tagállamok kijelölik az oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok, illetve az ezen irányelvben említett dokumentumok kibocsátására vagy fogadására hatáskörrel rendelkező hatóságokat vagy testületeket, és erről haladéktalanul tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot.

23. cikk

Ezen irányelv rendelkezéseit kell alkalmazni a tagállamok azon állampolgáira is, akik az 1. cikkben említett tevékenységeket a 1612/68/EGK rendeletnek megfelelően alkalmazottként gyakorolják vagy gyakorolni fogják.

24. cikk

(1) A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek az értesítéstől számított 18 hónapon belül megfeleljenek, és erről haladéktalanul

tájékoztatják a Bizottságot. Olaszország legkésőbb hat éven belül hozza meg ezeket az intézkedéseket, de a 78/687/EGK irányelvnek való megfeleléshez szükséges intézkedések meghozatalakor mindenképpen.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

25. cikk

Ha egy tagállam bizonyos területeken jelentős akadályokba ütközik ennek az irányelvnek az alkalmazásakor, a Bizottság az adott állammal együttműködve megvizsgálja az akadályokat, és kikéri a 78/689/EGK határozattal ⁽¹⁾ módosított 75/365/EGK határozat ⁽²⁾ alapján létrehozott Közegészségügyi Vezető Tisztségviselők Bizottságának a véleményét.

Szükség esetén a Bizottság megfelelő javaslatokat nyújt be a Tanácsnak.

26. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1978. július 25-én.

a Tanács részéről

az elnök

K. von DOHNANYI

⁽¹⁾ HL L 233., 1978.8.24., 17. o.

⁽²⁾ HL L 167., 1975.6.30., 19. o.